

Kort verslag van ons bezoek aan Gramya in Andhra Pradesh, India

Door: Henk en Franny Blom

Datum bezoek: 24 t/m 27 november

Contact persoon: Dr. Rukmini

Vanaf het eerste moment is het contact met Dr. Rukmini heel goed en hartelijk geweest. We hebben haar leren kennen als een bevlogen vrouw die zich inzet voor vrouwen en meisjes van achtergestelde groepen in de Indiase samenleving. Haar doelgroep is met name de Lambada groep, maar ze zet zich ook in voor van andere achtergestelde groepen. Ze geeft advies, bemiddelt met de verschillende overheidsinstellingen en stelt misstanden aan de kaak. Ze heeft een groot netwerk binnen India in regeringskringen met alle partijen en NGO's die soortgelijk werk doen. Ook heeft ze veel contacten met Internationale organisaties. Gramya biedt praktische hulp door opvang van meisjes in een eigen hostel, een zogenaamde bride school, en door te bemiddelen om meisjes geplaatst te krijgen in overheids hostels waar ze dan regelmatig follow-up werk doet om er op toe te zien dat de meisjes goed behandeld worden. Ook stelt ze studentencomitees samen die misstanden kunnen rapporteren aan lokale instanties of aan Gramya.

Dag 1

Op 24 november zijn we om 07.30 in Hyderabad aangekomen en werden we opgewacht door Dr. Rukmini. Om 10.00 vertrokken we naar Devarakonda in Nalgonda distrikt ongeveer drie uur rijden van Hyderabad. Dit is de plaats waar de basis van het Gramya (wat ruraal betekent) werk is.

Er wordt gewerkt in de omliggende dorpen en districten waar met de vrouwen wordt gepraat en er bewustwordingstrainingen worden gegeven aan de vrouwen. Problemen die ze tegenkomen zijn; het doden, verkopen of verwaarlozen van kleine meisjes om het gezinsinkomen te compenseren. Gramya probeert risico lopende meisjes te identificeren om hen vervolgens uit de situatie te halen en hen op te vangen in een het Gramya hostel. Ze krijgen les, voedsel en onderdak en een liefdevolle behandeling. Na de lagere school wordt er gezocht naar mogelijkheden voor voorgezet onderwijs, zodat ze later in hun eigen onderhoud kunnen voorzien. Er waren nu ongeveer 100 meisjes in het hostel, maar het aantal groeit gestaag. Het gebouw dat wordt gebruikt is gehuurd maar de eigenaar wil het gebouw terug hebben voor eigen gebruik. Ook is het gebouw te klein geworden. 's-Morgens worden de kamers omgebouwd tot klaslokaal en na de school worden er weer slaapkamers van gemaakt. Dr. Rukmini kijkt uit naar de aankoop van een stuk land waar dan een groter hostel gebouwd kan worden waardoor er meer zekerheid en continuïteit ontstaat.

Dag 2

Op deze dag zijn we 's-morgens om 8.00 uur vertrokken vanuit Hyderabad en kwamen we om 12.00 uur aan in de plaats van betemming ongeveer 30 km buiten Warangal.

We werden in de gelegenheid gesteld aanwezig te zijn tijdens twee verschillende vergaderingen van vrouwen die zich georganiseerd hadden in vrouwencomitees uit dorpen in de omgeving. Dr. Rukmini vertaalde voor ons. Gedurende onze gesprekken met de vrouwen, die ongeveer drie uur tot vier uur duurden, realiseerden we ons hoe schokkend de situatie van deze vrouwen en meisjes is. Velen van hen hebben geen of nauwelijks land. Vrouwen zijn vaak slachtoffer van huiselijk geweld. Meisjes die geboren worden worden of verkocht voor zogenaamde adoptie of ze worden verwaarloosd zodat ze het niet overleven. Alcohol is een ander groot probleem waardoor er geen geld is en soms land verkocht wordt om het te gebruiken voor drank. Alcoholgebruik wordt sinds een aantal jaren op grote schaal geadverteerd. Er wordt veel op verdient. Er wordt ook lokaal veel sterke drank gemaakt. Met

name de mannen raken verslaafd en zijn daardoor niet in staat te werken. Overmatig drankgebruik tast hun organen aan waardoor ze vaak overlijden op jonge leeftijd. De achterblijvende vrouwen moeten alleen voor het gezin zorgen. In veel gevallen worden meisjes al uitgehuwelijkt als ze 13 of 14 jaar zijn met als gevolg dat ze op 23 of 24 jarige leeftijd al weduwe zijn met drie, vier jonge kinderen om voor te zorgen. Twintig procent van de vrouwen in de dorpen is weduwe. Ze werken vaak als dagloners op het land, met name in de katoenvelden, voor een heel laag loon.

Er wordt door de georganiseerde vrouwen een beroep gedaan op de regering, maar of hun verzoek wordt ingewilligd hangt heel sterk af van de bereidheid van de regeringsambtenaren en de lokale politie. Als deze laatsten het als een lagere prioriteit zien wordt er niet veel gedaan. Toch zijn er in de afgelopen jaren grote successen behaald, zoals bijvoorbeeld de wet aangenomen in 2005 waarbij vrouwen beschermd worden tegen huiselijk geweld.

Dag 3

Opnieuw zijn we tijds vertrokken vanuit Hyderabad naar Narainpuram een dorp ongeveer 3 uur rijden van Hyderabad. Hier hebben we twee overheidshostels bezocht waar veel van de Gramya meisjes geplaatst worden en waar zij regelmatig komen om te controleren of de scholen en hostels aan de standaards voldoen. In deze plaatsen hebben we met name met de kinderen gesproken en de scholen en hostels bekeken. Alles zag er goed verzorgd uit alleen is het niveau en de kwaliteit van het onderwijs erg laag.

In de tweede school maakten we onverwacht een vergadering mee van een aantal ambtenaren die gehoord hadden dat wij er waren en die aan ons duidelijk wilden maken dat ze toch wel heel veel doen voor de mensen, dat hun district het armste is en er erg hard geld nodig is voor de ontwikkeling van het gebied.

Dag 4

Deze dag hebben we gedeeltelijk gebruikt om in het kantoor van Gramya in Hyderabad nog wat afrondende gesprekken te hebben met Dr. Rukmini.

Het is voor ons een heel leerzaam bezoek geweest en we hebben zeker voldoende materiaal kunnen verzamelen om gedurende onze tijd in Nederland dit fantastische project met groot enthousiasme met kerken te kunnen delen.

Henk en Franny Blom
Pune, 6 december 2008